Podstawy programowania w Nim podręcznik użytkownika

Namysław Tatarynowicz 5 czerwca 2023

Spis treści

1	Wprowadzenie do języka Nim					
	1.1	Wstęp	2			
	1.2	Poznajmy Nima	2			
	1.3	Przygotowanie środowiska	4			
	1.4	Kompilacja	4			
	1.5	Pierwszy program	5			
2	Zmienne i typy danych					
	2.1	Zmienne	9			
	2.2	Typy danych	9			
		2.2.1 Typ tekstowy	9			
		2.2.2 Typy liczbowe	9			

1 Wprowadzenie do języka Nim

1.1 Wstęp

Uwaga

Ten podręcznik nie jest oficjalnym dokumentem i nie jest powiązany z nim-lang.org.

Tworząc ten dokument przyjąłem sobie za cel przedstawienie podstaw programowania w Nim ale również jest to sposób na moją naukę tego języka. Zawartość tego dokumentu będzie ewoluowała wraz ze wzrostem mojej świadomości programowania w Nim.

Niniejszy podręcznik jest w bardzo wczesnej fazie tworzenia. Posiada wiele elementów do poprawy, o których wiem, ale też mnóstwo, z których nie zdaję sobie jeszcze sprawy. Gdy zauważysz merytoryczny błąd lub masz sugestię, proszę o kontakt na adres mailowy: n.tatarynowicz@gmail.com.

Opracowując ten dokument, korzystam z następującego oprogramowania:

system operacyjny: antiX 22
język : Nim 1.6.12
kompilator : glibc 2.28
edytor kodu : Geany 1.33

1.2 Poznajmy Nima

Nim jest językiem programowania o składni zbliżonej do języka Python, ale kompilowanym. Dzięki temu umożliwia tworzenie programów o podobnej wydajności jak programy napisane w języku C. Nim do kompilacji kodu wykorzystuje jedną z dostępnych bibliotek języka C/C++ (domyślnie C). Zatem, podczas kompilacji programu, najpierw powstaje plik C i dopiero ten plik jest kompilowany. Ostatecznie Nim daje możliwość kompilacji do C, C++ lub JavaScript.

Podobnie, jak w języku Python, w Nim także możemy korzystać z gotowych modułów, które importujemy tak samo w obu językach. Trzeba zauważyć, że Nim nie posiada tak dużej ich liczby, jak Python.

Najnowszą wersję Nima znajdziemy na stronie https://nim-lang.org/. W momencie tworzenia tego dokumentu, na stronie twórców, Nim jest dostępny w wersji 1.6.12.

Znajduje się tam również środowisko, dzięki któremu będziemy mogli skompilować i uruchomić nasz kod on-line oraz wygenerować odnośnik i go udostępnić: https://play.nim-lang.org/.

Język Nim jest wolnym oprogramowaniem — jest rozprowadzany na licencji MIT.

Jeśli napotkamy na jakiś programistyczny problem, to dzięki społeczności Nima możemy uzyskać pomoc w jego rozwiązaniu. Poniżej umieszczam listę miejsc, które możemy odwiedzić. W momencie przygotowywania tego podręcznika nie spotkałem polskojęzycznych kanałów społecznościowych przeznaczonych użytkownikom Nima.

```
irc:
   irc.libera.chat, #nim
Discord:
   https://discord.gg/nim
Matrix:
   https://matrix.to/#/#nim-lang:matrix.org
Telegram:
   https://t.me/nim_lang
forum:
   https://forum.nim-lang.org/
twitter:
   https://twitter.com/nim_lang
blog:
   https://nim-lang.org/blog.html
reddit:
   https://www.reddit.com/r/nim
StackOverflow:
   https://stackoverflow.com/questions/tagged/nim-lang
Wiki:
   https://github.com/nim-lang/Nim/wiki
```

1.3 Przygotowanie środowiska

Abyśmy mogli zacząć pisać i kompilować programy na naszym komputerze, będziemy potrzebowali:

- pakietu Nim
- kompilatora języka C/C++
- dowolnego/ulubionego edytora kodu

Nim nie dostarcza zintegrowanego środowiska programistycznego, dlatego wszystkie powyższe elementy będziemy musieli pobrać, zainstalować i skonfigurować samodzielnie.

W przypadku systemu operacyjnego Windows ze strony projektu należy pobrać archiwum zip Nima w wersji odpowiedniej do posiadanej architektury komputera. Analogicznie należy postąpić ze znajdującym się na stronie archiwum kompilatora języka C (mingw).

Chcąc zainstalować Nima na jednej z dystrybucji GNU/Linux można to zrobić na dwa sposoby. Możemy zainstalować pakiet Nim z repozytorium danej dystrybucji lub pobrać go ze strony projektu. W obu przypadkach dodatkowo będzie potrzebny kompilator C/C++. Warto wówczas zainstalować metapakiet o nazwie build-essentials zawierający niezbędne biblioteki wykorzystywane do pracy z językami C/C++.

1.4 Kompilacja

Najszybszym sposobem skompilowania przygotowanego pliku jest wykonanie polecenia:

nim c nazwa_pliku.nim

Po poprawnym skompilowaniu otrzymamy wykonywalny plik o takiej samej nazwie.

Ogólna składnia kompilacji programu jest następująca: nim polecenie [opcje] [nazwa_pliku] [argumenty]

polecenie może przyjmować następujące wartości:

compile, c	kompiluje projekt z wykorzystaniem domyślnego generato-		
	ra kodu C		
r	kompiluje do \$nimcache/projname i uruchamia z argumen-		
	tami domyślnie używając kodu C		
doc	generuje dokumentację dla pliku wejściowego		

opcje mogą przyjmować następujące wartości:

-p,path:PATH	dodaj ścieżkę do ścieżek wyszuki-
	wania
-d,define:SYMBOL(:VAL)	zdefiniuj symbol warunkowy
-u,undef:SYMBOL	usuń definicję symbolu warunko-
	wego
-f,forceBuild:on off	wymuś przebudowę wszystkich
	modułów
stackTrace:on off	włącz/wyłącz ślad stosu
threads:on off	włącz/wyłącz obsługę wielowąt-
	kowości
-x,checks:on off	włącz/wyłącz wszystkie kontrole
	środowiska uruchomieniowego
-a,assertions:on off	włącz/wyłącz asercje
opt:none speed size	nie optymalizuj, optymalizuj pod
	względem szybkości lub czasu
debugger:native	użyj natywnego debugera (gdb)
app:console gui lib staticlib	wygeneruj aplikację konsolową,
	graficzną, DLL lub bibliotekę sta-
	tyczną
-r,run	uruchom skompilowany program
	z podanymi argumentami
eval:cmd	bezpośrednia ewaluacja kodu
	nim; np.: nimeval:"echo 1"
fullhelp	pokaż pełny podręcznik pomocy
-h,help	pokaż podręcznik pomocy
-v,version	pokaż szczegóły dot. zainstalowa-
	nej wersji

Przykładowa konstrukcja polecenia do skompilowania kodu zawartego w pliku main.nim:

nim c -r --opt:speed main.nim

Dzięki czemu kod (zapisany w pliku main.nim) najpierw zostanie skompilowany (c) z optymalizacją pod względem szybkości działania (--opt:speed), a następnie uruchomiony (-r).

1.5 Pierwszy program

Zazwyczaj podczas nauki programowania nowego języka, jako pierwszy, pisze się program wyświetlający napis Hello world. My również zaczniemy od tego przykładu.

Do wyświetlania tekstu na ekranie służy polecenie echo. Konsekwencją jego działania, poza wyświetlaniem tekstu, jest przejście kursora do nowej linii.

```
echo "Hello world"
```

```
Hello world
```

_

Istnieją różne sposoby wyświetlania tekstu w konsoli:

```
echo "Hello world"
echo("Hello world")
"Hello world".echo()
"Hello world".echo
"Hello ".echo("world")
"Hello".echo " world"
```

Wszystkie powyższe przykłady wyświetlą napis Hello world, po czym kursor przejdzie do nowej linii.

Jeśli chcemy, aby po wyświetleniu tekstu kursor pozostał w tej samej linii, skorzystamy z stdout.write. Możemy i tu wymusić przejście do nowej linii używając \n

```
stdout.write "Hello world. "
stdout.write "Bye!\n"
```

Hello world. Bye!

_

Można oczywiście wyświetlać liczby lub wyniki operacji arytmetycznych. Liczby zmiennoprzecinkowe mają oddzieloną część całkowitą od dziesiętnej kropką.

```
echo 20
echo 3.14
echo 5+5
echo 6-2
echo 2*4
echo 15/2
```

```
20
3.14
10
4
8
7.5
```

W kodzie źródłowym można stosować komentarze. W Nim mamy do dyspozycji ich dwa rodzaje — jednolinijkowe, zaczynające się symbolem hash # i wielolinijkowe — tekst zapisany pomiędzy #[a]# lub pomiędzy discard """ a """. Poniższy przykład przedstawia wyżej opisane sposoby.

```
# To jest kometarz jednolinijkowy
echo "Hej!" # można też tak komentować
#[
    To jest
    kometarz
    wielolinijkowy
]#
discard """
    To także jest
    komentarz
    wielolinijkowy
"""
```

Po kompilacji i uruchomieniu pliku zostanie wyświetlony tylko napis "Hej!".

Edytory kodu zwykle posiadają własną opcję wstawiania komentarzy, np. generują znaki komentowania jednolinijkowego ale dla zaznaczonej części kodu. Taki sposób wydaje się najbardziej wygodny i szybki.

Podobnie, jak w innych językach programowania, także i w Nim można łączyć teksty (ciągi znaków). Takie łączenie nazywa się konkatenacją.

Gdy mamy przygotowane już napisy do połączenia, wówczas możemy użyć znaku & .

```
echo "Ala " & "ma " & "kota."
```

Ala ma kota.

_

Bezpośrednio można łączyć ze sobą tylko ciągi znaków. Jeśli mamy do złączenia ciąg znaków i liczbę, wówczas trzeba tę liczbę zrzutować na ciąg znaków. Do rzutowania danego typu danych na ciąg znaków użyjemy symbolu \$, który wstawimy przed liczbą.

```
echo "Ala " & "ma " & $20 & " lat."
```

Ala ma 20 lat.

_

Można też to zrobić trochę szybciej, używając znaku , , który automatycznie zamienia wszystkie argumenty na ciągi znaków.

```
echo "Ala ", "ma ", 20, " lat."
```

Ala ma 20 lat.

_

Na tym etapie nauki mogę zasugerować przyjęcie jednego, wygodnego sposobu zarówno wyświetlania tekstów, tworzenia komentarzy, zwłaszcza wielolinijkowych, jak i łączenia tekstów. Pomoże to w utrzymaniu porządku w naszym kodzie i sprawi, że będzie on bardziej czytelny.

- 2 Zmienne i typy danych
- 2.1 Zmienne
- 2.2 Typy danych
- 2.2.1 Typ tekstowy
- 2.2.2 Typy liczbowe